

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

II. évfolyam, 38. szám

2013. február 11.

Változásra ítélve

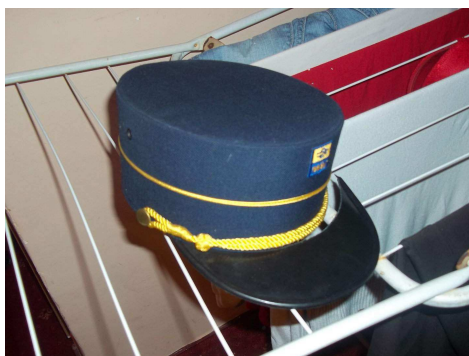

A változás szele ismét megcsapott bennünket, és a hír hallatán a gyomrunk újra görcsbe rándul. Pedig az elmúlt évtizedek alatt akár hozzá is szokhattunk volna, mégis negatív érzéseket kerítenek bennünket hatalmába. Akár a magánéletben, akár a munka világában, félve nézünk a bizonytalan jövő elé.

Sok átszervezést éltünk már meg, ezért tudjuk, hogy ritkán jár áldozatok nélkül. És emberi természetünkől fakadóan saját szemszögünkben szemléljük a dolgokat. Vannak emberek, akik biztosak magukban, és úgy vélik, sem a munkájuk sem a beosztásuk nincs veszélyben. Persze sokkal többen vannak azok, akiket ilyenkor kétségek gyötörnek, mert annak ellenére, hogy tudják, jól végzik a munkájukat, mégis bekerülhetnek a leépítésbe. A bizonytalanság érzése belénk ivódik, képes megmérgezni akár a legjobb munkahelyi kollektíva mindennapjait, mert titkokban abban bízunk, hogy nem mi leszünk a „kiválasztottak”. De aki biztos a dolgában, az mitől biztos? És a bizonytalan miért lesz bizonytalan? Jobb esetben saját esélyeinket latolgatjuk, rosszabb esetben kollégáinkét. Hírek kapnak szárnya, a jól értesültek a pontos számokon kívül ismerni vélik új vezetők neveit is.

Nem csoda, hogy rémhírek terjednek, meg az sem, hogy néha beteljesülnek. Mert sajnos nem volt jobb az ide i január, mint a tavalyi, és egyelőre sokan szeretnék, hogy a február se nekünk virítson a jó öreg Gergely-naptárban. Ez már negyedik éve így van, mert negyedik éve, hogy velünk akarják megfizettetni a gazdasági válság, a „pénzügyi szabadságharc”, no és az épp aktuális vasúti vezetők hozzá(nem)értésének árát. Most például az átszervezés ürügyén,

mert már régóta tudjuk, mi mindig rossz helyen vagyunk, mindig sokba kerülünk, ellentétben azokkal, akik hozzánk képest mindig jó helyen vannak, horribilis fizetésük van, és különböző okok miatt mérhetetlen a teljesítményük. Retteghetnek viszont azok, akik ennek a gépezetnek egy parányi alkatrészét képezik, holott eddig rájuk is szükség volt. Ilyenkor halljuk azokat az érveket, hogy miért nem fejlődött az apró alkatrész naggyá, miért nem képezték magukat a munkavállalók. Erre a válasz kézenfekvőnek tűnhet, az Ottomotoroknak sem minden alkatrésze henger, egy vállalatnál sem lehet mindenki vezető. És igaz, hogy egy-egy csavar, apró alátét elvesztése ritkán okoz komoly zavart a működésben, de tartós hiánya mégis tönkre teheti a motort.

És mit tesz ilyenkor a szakszervezet? Hogyan tudja megvédeni a munkahelyeket, a tagjait? Érdeklenség, hogy ezt a kérdést általában szakszervezeten kívüli munkavállalók teszik fel, s talán titkon abban bíznak, hogy megoldódik a helyzet, az ellendrukkerek pedig már előre a kezüket dörzsölik, hogy ez mégsem fog sikerülni. Természetesen elsősorban a tárgyalóasztalnál sorakoztatunk fel érveket, s érveink minden vasutas mellett szólnak nem vizsgálva azt, hogy hozzájárul-e az érdekvédelmi munkához. De félre a rémhírekkel, nézzük a tényeket. A munkáltató átadta a szakszervezetek részére a 2013. évi létszámtervet, amiben a MÁV Zrt. összes létszámát 287 fővel tervezik csökkenteni, s bizony 152 fő a végrehajtás területén érintett. A VSZ és a VDSZSZ az átadott létszámtervvel és annak foglalkoztatáspolitikájával kapcsolatosan konzultációt kezdeményezett február 14-re. Bízunk benne, hogy a konzultáció eredményes lesz, s a Valentin-napra idén nemcsak a szerelmesek fognak emlékezni.

Juhász Tiborné

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-377-6873, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhaszne@zahonypnet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Bálint és a fehér csoki

Valentinusnak gőze sem volt arról, hogy jóindulatában milyen nagy üzletnek vetette meg az alapjait, valamikor a harmadik században. Igaz, még azt sem tudjuk pontosan, kiről van szó, mert a legendák három Valentinusról is regélnek, de bármelyikük története igaz, vagy egyiküké sem, napjainkban akár a virágkereskedők és ajándékboltosok is védőszentjüknek fogadhatnák: Szent Bálint napja a nyugati világban a Karácsony után a második legfontosabb alkalma lett a köszöntéseknek, ajándékozásoknak. Nem csoda, hiszen a legszebb emberi érzések, a szeretet és a szerelem vezérlik azokat, akik Valentinust követik.

A leginkább elterjedt verzió szerint Valentinus pap, vagy püspök volt Rómában, aki II. Claudius császár törvényét is megszegte a szerelmes – és keresztény – katonák kedvéért. A történet lényege, hogy a császár úgy vélte, a nőtlen férfiak jobb harcosok, mint a házasságban élők, ezért lazán megtiltotta a katonák házasságkötését. Valentinus a törvény ellenére is összeadta a fiatalokat, és virággal köszöntötte őket a szertartás után, amiért a császár kivégeztette, pont február tizennegyedikén.

Valentinus, magyarul Bálint egy másik történet szerint üldözött keresztényeket szöktetett rabságukból, ezért ő is fogságba került. A legenda szerint olyan nagy volt a hite, hogy az egyik börtönőr vak lányának visszaadta a látását. A szomorú nap előtt levélben búcsúzott a lánytól, és levél alá azt írta: A te Bálintod.

A Bálint-napi üzenetek persze nemigen hasonlítanak Valentinus levelére, már csak azért sem, mert mivel elsősorban a szerelmesek napjaként ismert. Pedig az egykori levélke a szeretetről is szólt, csakúgy, mint a szerelmes jegyespárok összeadása. És a kerti virággal sem biztos, hogy mindenki megelégedne, szerencsés kifogás, hogy nálunk ilyenkor még a hóvirág is alszik. De a szeretet gyakran előszoba a szerelemhez, és egy kedves üzenet akár a boldogsághoz is. Ha mégsem jön össze, akkor sem érdemes kétségbe esni, legfeljebb a finnek szokását gyakoroltuk, mert nálunk ilyenkor a barátok is köszöntik egymást.

Talán a legérdekesebb szokás az, amit Japánban követnek a szeretetre és szerelemre vágyók. Ott finomabbnál finomabb csokival ajándékozzák meg ezen a napon barátait és szerelmüket egyaránt – mégpedig a hölgyek. Aztán egy hónap elteltével a férfiak viszonzják az ajándékot, és kiderül, jó helyre célzott-e az illető leányzó a csokijával. Ennek a neve a legkeletibb országban a Fehér Nap, mert fehér csokoládéval szokás viszonzni a japán nők kedvességét. Persze, biztosan mással is, de azt nem részletezik a tudósítások.

Nos hát, kedves hölgyek és Bálintok, tettekre fel! Akármelyik szokást követitek, előbb-utóbb meg lesz a jutalma, legyen az fehér csoki, vagy tűzpiros csók. De azért érdemes a régi magyar szokásokat is észben tartani, hogy megértsük, mit jelent, ha a szabadban látjuk másnap reggel száradni az otffelejtett szűrünket.

Dolhai József

HUMORSAROK

MACKÓ A MÁLNÁSBAN

A medve sétál az erdőben, és találkozik a nyuszival, aki egy szuper BMX-szel teker. Kérdi a medve:

- Hé nyuszi, honnan van pénzed ilyen szuper bicajra?
- Nyitottam egy erdei wc-t.

Másnap ismét találkoznak az erdőben, de már egy menő motorral száguld a nyuszi. Mire a medve:

- Ilyen jól megy a klotyód?
- Persze! – válaszol a nyuszi.

Következő nap úgy dönt a medve, megnézi ezt a wc-t. Beül a slózirra, de egyszer csak valaki elkapja:

- Pénzt, vagy levágom!!

A SVÉD

Egy férfi elkeseredve meséli barátjának:

- Képzeld, mi történt! Tegnap, amikor hazamentem, a feleségemet az ágyban találtam egy svédde!
- Úristen, és mit szóltál hozzá?
- Semmit! Tudok én svédül...?

Balogh Attila